

22. И веднага Иисусъ накара ученицитѣ Си да влѣзатъ въ кораба и да минатъ прѣди Него насрѣща, доклѣ той распусне народа.

23. И като распусна народа, Той се качи самъ на планината, за да се помоли; и вечеръта остана тамъ самичкъ.

24. А корабътъ бѣше вече срѣдъ морето, и вълнитѣ го блѣскаха, защото вѣтрътъ бѣше противенъ.

25. И на четвърта стража прѣзъ нощъта отиде Иисусъ при тѣхъ, като ходѣше по морето.

26. А ученицитѣ, като Го видѣха да ходи по морето, смутиха се и казваха: това е привидѣние; и отъ страхъ извикаха.

27. Но Иисусъ веднага заговори съ тѣхъ и рече: дерзайте! Азъ съмъ, не бойте се!

28. Петъръ отговори и Му рече: Господи, ако си Ти, заповѣдай ми да дойда при Тебе по водата.

29. А Той рече: дойди. И като излѣзе отъ кораба, Петъръ тръгна по водата, за да иде при Иисуса;

30. но, като видѣ силния вѣтръ, уплаши се и, като взе да потъва, извика: Господи, избави ме!

31. Иисусъ веднага прострѣ рѣка, хвана го и Му казва: маловѣрнико, защо се усъмни?

32. И когато тѣ влѣзоха въ кораба, вѣтрътъ утихна.

33. А ония, които бѣха въ кораба, приближиха, поклониха Му се и казаха: наистина си Божий Синъ!

34. И като прѣплуваха, пристигнаха въ земята Гемнисаретска.

(23) Марк. 6, 46. Иоан. 6, 15. (34) Марк. 6, 53.